

Ukryty w performance

Performance jest poezją działania, próbą wyrażenia żywego zaktualizowanego autoportretu człowieka. Jest bezpośrednią odpowiedzią performerera na rozwój akcji, której sam jest urzeczywistnieniem. W performance nie obowiązuje wartościujący „złoty podział” – pomiędzy koncepcją działania a jego rzeczywistym przebiegiem. Naturą performance jest jego otwartość na fluktuacje determinujące jego znaczenia. Trzeba się reaktywnie poddać działaniu, zanurzyć w doraźność interwencji nieprzewidzianego, kiedy ratujemy się wybierając w trakcie działania inny „ruch”, który prowadzi w nieznaną. Dlatego sens działania, może finalnie różnić się od początkowego zamysłu performerera. I właśnie to nieokreślenie relacji pomiędzy projektem komunikatu performance a jego nieokiełznaną formą bezpośredniości, jest rezerwuarem prawdy energii sztuki, autonomiczną siłą piękna. Działanie performance, uzewnętrzniając ego performerera, określa jego istnienie, stając się immanentną częścią jego jaźni. Jakkolwiek dziwnie to brzmi to performance szuka performerera w próbie ucieleśnienia swojej istoty. Wielokrotnie tego doświadczyłem w pozornej nieobecności, kiedy jest się tą „belką w oku”, której nikt nie widzi.

Łukasz Głowacki
Natęczów 7.11.2023